

In dankbare herinnering aan

TRUUS EBBERS

Groesbeek Bruuk, 18-12-1932

Nijmegen, 8-5-2024

Met onze handen ineen ging ons mam en oma slapen 'om nooit meer wakker te worden'. De avond ervoor vond ze de kracht om al haar nazaten nog een persoonlijke boodschap mee te geven. En vooral 'Zorg goed voor elkaar'.

Met veel liefde en dankbaarheid denken we aan haar terug.

Mama was het negende kind van de elf kinderen die Grad Ebbers en Cato Janssen mochten krijgen. Ze groeide op in een fijn gezin, waar zoals overal hard gewerkt moest worden. Ze was nog maar zeven jaar toen de bezetter binnenviel, maar ze wist het nog als de dag van gisteren. Tijdens de evacuatie in 1944 werd ze gescheiden van haar ouders, samen met broer Gerrit, ondergebracht in Gassel. In het voorjaar van 1945 keerden ze allen gezond weer terug naar een noodwoning in de Bruuk. Het gezin werd gelukkig weer herenigd. Maar in 1948 sloeg het noodlot alsnog toe toen haar broer Wim door een ongeluk in dienst om het leven kwam.

Familie was erg belangrijk voor mama. Allemaal samen komen, feestvieren, lekker eten, lief en leed delen, mooie gesprekken voeren. Dat maakte haar een blij mens.

Het verlies van meerdere broers en een zus op veel te jonge leeftijd en het verdriet van hun achterblijvende partners en kinderen raakte haar diep. En ook het verlies van kindjes die niet groot mochten worden. Ze droeg het haar leven lang met zich mee.

In 1951, ontmoette zij papa. In 1959 zijn ze getrouwd en in gaan wonen thuis op de Bruuk. Daar zijn wij, hun drie dochters, met veel plezier en in alle ruimte opgegroeid. Mama stimuleerde ons in alles wat we deden: sport, muziek, school. Maar waar je aan begint dat maak je af! Ze was trots op haar diploma Coupeuse lerares en gaf graag naailes. Ook ons leerde ze de kneepjes van het vak.

Na onze geboortes volgde mama nog tal van cursussen om bij te blijven: wiskunde, Engels, computerkunde en niet te vergeten de lessen voor het rijbewijs, dat ze in 1971 behaalde. Ze heeft vele kilometers gemaakt en dat kwam ons vaak goed van pas.

Mama was in alle opzichten zorgzaam. Voor haar ouders, die ze bijna tot het eind verzorgde, voor papa, voor ons, haar drie dochters, voor de vele oppaskinderen, voor de kinderen van haar zus waarover ze voogdes werd, voor de andere familieleden Ebbers die de Bruuk als hun thuis hadden, voor Poolse kinderen, voor Cor, voor lieve mensen die een tweede kans op geluk verdienen, voor haar zusje Marie in haar laatste levensdagen en voor vele anderen.

Haar grootste geluk waren haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. Zorgen voor, dat gaf haar een goed gevoel. Het gevoel nuttig te zijn en het verschil te kunnen maken in iemands leven. Ze was plichtsgetrouw, punctueel, best veeleisend voor haarzelf en altijd aan het opvoeden.

Toen haar gezondheid haar met de jaren wat vaker in de steek liet, was dat wat haar pijn deed: er niet meer te kunnen zijn voor de ander, niet meer te presteren zoals ze graag wilde. Vaak vulden we de tijd met kaarten en een praatje. Hoe ziek mama soms ook was, winnen wilde ze altijd.

Gelukkig liet haar geheugen haar nimmer in de steek. Overal konden we over praten, alles konden we haar nog vragen. Ze wist de datum bij elke gebeurtenis. De vele bruidsjurken die ze vroeger maakte kon ze nog altijd uittekenen, met elk naadje en kantie. Ook die van kleindochter Jessica heeft ze nog mogen bewonderen. Maar natuurlijk verklapte ze niemand hoe die eruit ziet. Mama kon zwijgen als het graf.

Ze was dankbaar voor alle momenten van samenzijn. Mooie herinneringen had ze aan de uitjes die we samen maakten, dankbaar was ze voor alle bezoeken die we brachten en de liefdevolle zorg van de mensen van de afdeling Magnolia, waar ze haar laatste jaren woonde.

Mama, schoonmoeder, oma en oma Truus, bedankt voor wie je was en wat je met al jouw liefde, steun, vrouwen en zorgzaamheid voor ons hebt betekend. Voor altijd in ons hart!

Carla en Jan, Marga en Martien, Sylvia en Léon
Kleinkinderen en achterkleinkinderen

Wij danken u hartelijk voor wat u voor mama heeft betekend, voor uw aanwezigheid en uw medeleven.

